सर्गः १३ सौमित्रिणा तदनु संसृजे सचैनमुत्थाप्य नम्रशिरसं भृशमालिलिङ्ग। रूढेन्द्रजित्प्रहरण व्रणकर्कशेन क्लिश्यन्निवास्य भुजमध्यमुरःस्थलेन ॥ ७३ ॥ रामाज्ञया हरिचमूपतयस्तदानीं कृत्वा मनुष्यवपुरारुरुहुर्गजेन्द्रान्। तेषु क्षरत्सु बहुधामदवारिधाराः शैलाधिरोहणसुखान्युपलेभिरे ते ॥ ७४ ॥

सौमित्रिणेति। च पुनः सभरतस्तदनु सुग्रीव विभीषण प्रणामानन्तरं सौमित्रिणा लक्ष्मणेन संसृजेमिलितः नम्रशिरसं नतमस्तकमेनं लक्ष्मणमुत्थाप्य भृशमत्यन्तं आलिलिङ्ग आलिङ्गितवान् किं० सः अस्यलक्ष्मणस्योरः स्थलेन वक्षसा स्वीयं भुजमध्यं हृदयं क्लिश्यन् क्लेशं प्रापयन्निव स्थितः किं उं रूढानि प्रसिद्धानि इन्द्रजितो रावणपुत्रस्य प्रहरणान्यायुधानि तेषां व्रणैःक्षतैः कर्कशेन कठोरेण रामायणेऽत्रच पूर्वं भरतस्य ज्येष्ठलोकेः श्लोको भङ्गेन व्याख्यातः ॥ ७३ ॥ रामेति। हरीणां वानराणां चम्वः सेनास्तासां पतयः स्वामिनस्तदानीं तत्कालेरामस्याज्ञया मनुष्याणां वपुः शरीरं कृत्वा गजेन्द्रान् हस्तिश्रेष्ठानारुरुहुरारूढवन्तः ते सेनापतयो हस्तिषु बहुधामप्रप्रकारैर्मदस्य वारिजलं तस्यधाराः क्षरत्सु प्रस्रवत्सु येषु शैलानां पर्वतानामधिरोहणमारोहणं तत्सुखानि उपलेभिरे अनुभूतवन्तः ॥ ७४ ॥